

N:o 114.

Af herrar **O. N. Olsson** i Heden och **G. S. Neiglick**, i anledning af *Kungl. Maj:ts* i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag till fortsättande af undersökningar rörande den föreslagna Inlandsbanan.

Sedan Riksdagen under år 1904 beviljat anslag för verkställande af fullständiga undersökningar för en normalspårig järnväg från hamnplats å bohuslänska kusten öfver Sveg och Ströms vattendal till lämplig punkt å Gellivarebanan, förklarade Kungl. Maj:t, efter kungl. järnvägsstyrelsens hörande, genom nådigt bref den 31 december 1904, att berörda undersökningar skulle omfatta, bland annat, fullständiga utredningar i fråga om anordningarna för export- och importrörelse vid hamnarne i Strömstad, Lysekil och Uddevalla samt angående kostnaderna för dessa hamnars försättande i sådant skick, att de kunde fullt motsvara väntad rörelse af omfördälda beskaftenhet, hvarjämte Kungl. Maj:t fastställde plan för 1905 års undersökningar, enligt hvilken hamnutredningarna skulle påbörjas under nämnda år.

Sedermera hemställde järnvägsstyrelsen af gifven anledning i underdånig skrifvelse den 23 mars 1905 om bemyndigande, att, innan berörda fullständiga hamnundersökningar påbörjades, Kungl. Maj:t måtte bemyndiga styrelsen att företaga förberedande undersökning af samtliga ifrågasatta och dessutom möjligen andra hamnplatser i Bohuslän för att så tillförlitligt som möjligt få utredt, åt hvilken plats vid bohuslänska kusten borde, med hänsyn till hamnförhållandena, gifvas företräde vid bestämmande af slutpunkt för Inlandsbanan.

Med anledning häraf förordnade Kungl. Maj:t genom nådigt bref den 7 april 1905, att förberedande undersökningar skulle under år 1905 verkställas beträffande förhållandena vid alla de hamnar utmed bohuslänska kusten, som ansåges kunna ifrågakomma såsom slutpunkt för Inlandsbanan, samt att fullständiga utredningar beträffande vissa hamnar icke finge påbörjas, förrän Kungl. Maj:t, efter det järnvägsstyrelsen öfver resultatet af de sålunda anbefallda undersökningarna inkommit med redogörelse, vidare därom beslutat.

Sådan redogörelse afgaf järnvägsstyrelsen genom underdånig skrifvelse den 13 december 1905. Styrelsen har i denna skrifvelse afgifvit berättelse angående förberedande undersökning af ej mindre än 14 stycken olika hamnlägen och förklarar sig hafva kommit till det resultat, att 11 stycken af hamnlägena, däribland Strömstad, Lysekil och Uddevalla, icke kunde ifrågasättas såsom slutpunkt för Inlandsbanan, men att de tre öfriga hamnlägena, nämligen Ellösefjord, Bottnafjord och Risö—Raftö vore därtill lämpliga ur alla ifrågakommande synpunkter. I följd häraf har styrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga styrelsen att låta rörande nämnda tre hamnlägen verkställa fullständiga utredningar och kostnadsberäkningar för en kostnad, hvilken, inberäknadt hvad till de hittills utförda hamnundersökningarna åtgått, ansågs icke komma att öfverstiga det belopp, 30,000 kronor, hvartill förut kostnaden för utredningen angående hamnförhållandena i Strömstad, Lysekil och Uddevalla beräknats.

Än vidare synes uti innevarande års statsverksproposition medel hafva begärts allenast för utredning beträffande de af järnvägsstyrelsen senast förordade tre hamnlägena Ellösefjord, Bottnafjord och Risö—Raftö.

Det vill sålunda synas, som om någon vidare fullständig undersökning beträffande hamnförhållandena i Strömstad, Lysekil och Uddevalla icke skulle ifrågakomma.

Vi anse emellertid det vara oklokt att endast på grund af en förberedande undersökning utan vidare försätta de tre hittills förnämsta hamnarna vid bohuslänska kusten, nämligen Strömstad, Lysekil och Uddevalla, ur räkningen; och vi våga påstå, att de förberedande undersökningarna icke bedrifvits med den noggrannhet, som varit nödig för ett afgörande omdöme om dessa hamnar.

Då väl dessa hamnar, åtminstone från synpunkten af deras folkmängd, redan befintliga hamnanläggningar och öfriga ordnade

förhållanden böra anses lämpligast som slutpunkter för Inlandsbanan, torde befolkningen därstädes äga fullt berättigade anspråk på en grundlig och fullständig utredning af hamnförhållandena. Denna synpunkt synes äfven från början hafva varit beaktad, då, såsom ofvan framhållits, beslut fattades om en fullständig utredning af förhållandena vid nämnda tre stadshamnar. Att nu annullera beslutet om nämnda utredning måste anses olämpligt äfven af det skäl, att de af järnvägsstyrelsen senast förordade hamnlägena Ellösefjord, Bottnafjord och Risö—Raftö icke, såsom styrelsen påstått, äro lämpliga ur alla ifrågakommande synpunkter till slutpunkt för Inlandsbanan.

På grund af hvad sålunda anförts få vi härmed hemställa,

att Riksdagen måtte anslå ett belopp af 30,000 kronor för verkställande af fullständiga undersökningar beträffande hamnförhållandena i Strömstad, Lysekil och Uddevalla för utredning af dessa hamnars lämplighet såsom slutpunkt för Inlandsbanan.

Stockholm den 25 januari 1906.

Oscar N. Olsson.

Sixten Neiglick.
